

Разни.

Исполински костенурки. Между животнитѣ кои то достигатъ до исполински рѣстъ и до голѣма старостъ, сж и костенуркитѣ. Нашитѣ костенурки сж дребни и скоро загинватъ, ала по нѣкои острови въ Индийския или Великия океанъ се вѣдятъ костенурки, голѣми колкото слонъ. По-рано тия костени подвижни кжщи свободно си живѣли, ала хората откогато узнаха, че месото имъ е много сладко, злочеститѣ великани почнаха да изчезватъ. Лакомитѣ и безмилостни европейци, когато се прѣсѣлили на островитѣ, впуснали сж, избили горкитѣ костенурки и изяли тѣхното вкусно и хранително месо. Днесъ отъ едритѣ костенурки почти не е останало нищо. Отъ тѣхъ се намира нѣкоя и друга по зоологическитѣ градини, дѣто били занесени и запазени отъ прѣди 20 години.

Една голѣма костенурка била занесена прѣзъ 1764 година отъ островъ св. Маврики въ града Рей-Ланкастеръ, турена въ животната градина до артилерийскитѣ казарми, дѣто живѣе и до днесъ (значи 250 години). Друга една костенурка била завезена въ английската животна градина въ Лондонъ, дѣто живѣла повече отъ 200 години. Най-сетнѣ спрѣла да ходи и да яде, скрила се въ черупката си и дълго врѣме живѣла така безъ хората да могатъ да я познаятъ, живали е или умрѣла. Когато зела да смър-